

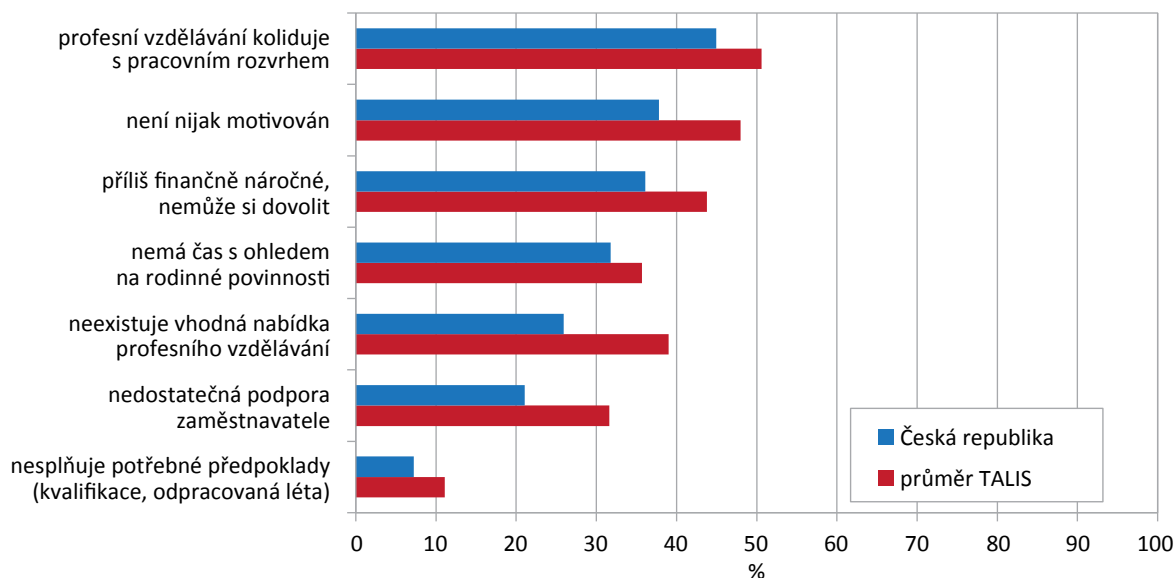
22 % učitelů), obdobně i ICT dovednosti byly označeny jako velmi potřebné o něco větším podílem učitelů než v ČR (19 % učitelů v mezinárodním průměru). Z grafu č. 17 je patrné, že ve většině sledovaných oblastí pocituje v ČR menší podíl učitelů velkou potřebu profesního vzdělávání, než odpovídá mezinárodnímu průměru, výjimkou je chování žáků a vedení třídy, prohlubování faktických znalostí vyučovaného předmětu a pedagogických kompetencí (zde je situace v ČR shodná s mezinárodním průměrem).

Poměrně zajímavé zjištění, které platí nejen v ČR, je, že učitelé, kteří se již účastnili profesního vzdělávání ve formě kurzů, pocítují větší potřebu dalšího profesního vzdělávání ve srovnání s učiteli, kteří se této formy profesního vzdělávání neúčastnili.

3.8 Bariéry účasti na profesním vzdělávání

V části této kapitoly věnované účasti a intenzitě profesního vzdělávání bylo poukázáno na skutečnost, že ne všichni učitelé se profesního vzdělávání účastní. K neúčasti mohou mít přitom různé důvody. Graf č. 18 ukazuje, jaký podíl učitelů v ČR a v mezinárodním průměru označil jednotlivé důvody uvedené v dotazníku.

Graf č. 18: Bariéry profesního vzdělávání učitelů v ČR a v mezinárodním průměru (procento odpovědí „určitě souhlasím“ a „souhlasím“)

Nejčastěji uváděným důvodem v ČR i v mezinárodním průměru je nesoulad s pracovními povinnostmi, tj. nemožnost účastnit se na profesním vzdělávání a zároveň pracovat ve škole (uvedlo 45 % učitelů v ČR). Více než třetina učitelů též souhlasila, že jim chybí motivace k účasti v profesním vzdělávání, případně, že tyto aktivity jsou příliš drahé a nebudou jim hrazeny. Alarmující je odpověď čtvrtiny učitelů, kteří uvedli, že současná nabídka vzdělávání je pro ně nevhodná.

Situace v ČR není z pohledu mezinárodního srovnání nijak výjimečná, na mezinárodní úrovni uvedla dokonce více než polovina učitelů (51 %), že nemohou skloubit pracovní rozvrh a profesní vzdělávání, obdobně velká část učitelů zmínila, že jim chybí motivace k účasti (48 %).